

den er ganske kontrær al mulig militær Skik og Brug. Jeg har tidligere omtalt det, men jeg maa som sagt belyse dette i Dag med nogle faa Ord, og dermed skal jeg være færdig, idet jeg til Slut meget skulde anbefale, at der i den maritime Administrations Organisation maatte findes en Institution, der lidt lignede de Institutioner, som man har til Ministerens Assistance, f. Eks. i England, den, der benævnes „Board of Admiralty“, selvfølgelig i en lille pæn Form svarende til vore smaa Forhold i det hele; thi saaledes som det her er, uden et saadant aldeles lovbestemt eller i alle Tilfælde administrativt bestemt Raad, ser jeg ikke andet, end at Marinen faktisk kun styres ved personligt Regimente i Ministeriet, et personligt Regimente, som udøves enten af Ministeren eller hans Substitut. Jeg tillod mig en Gang for et Par Aar siden at udtale her i Tinget, at derope var Aanden fra „før 48“, hvortil den højtærede Minister sagde, at det kendte han ikke noget til. Det forekommer mig, at dette er en ret god Illustration til det, jeg sagde den Gang. Jeg ser ikke andet, og der er ingen, mig bekendt, der ser andet, end at det er et personligt Regimente, der er gældende. Jeg tillod mig dernæst i Aar at nævne den Mundkurv, der er sat paa Marinens Officerer, hvortil den højtærede Marineminister svarede, at det havde han glemt, og da jeg udbad mig nærmere Oplysninger om, hvorvidt vi kunde faa den hævet, henviste den højtærede Minister til Krigsministeren, men da Krigsministeren fik Ordet, sagde han, at han ikke kunde huske det, han havde aldrig kendt noget til den. Ja, naturligvis, jeg indrømmer, at det er rimeligt nok, at naar man som den højtærede Minister har været ved Administrationen i længere Tid og været den velkendte tidligere Krigsminister Bahnsøns højre Haand, saa kender man mindre godt til den Slags Baand; men jeg synes ikke, det er ad den Vej, at man i Administrationen kan klare sig væk af de Raad, som gives, og som spille en ganske overordentlig Rolle. Det, som vi netop skulde have Brug for her, er en Kritik af det bestaaende eller i alle Tilfælde, hvis man ikke vilde have en Kritik, saa et af virkelig sagkyndige og dygtige Mænd bestaaende Raad, som var lovformeligt eller administrativt fastslaaet til Assistance for de styrende. Som sagt, jeg har anført dette, fordi jeg synes, at det maa kendes her i Landet, det maa kendes for den lovgivende kontrollerende Myndighed, at de to ærede

Forsvarsministre ikke kendte eller ikke huskede disse meget indgribende Bestemmelser, som ere tagne over for Personellet. Naar den højtærede Marineminister sagde, at han ikke huskede dem, turde jeg dog sige, at hvad der anvendtes i Fjor, nærmest maa kaldes en Mundkurv; thi jeg opfatter det som noget, der lignede en Mundkurv, at der ikke blev nedsat en Kommission i Marinen til at bedømme det Arbejde, som forelaa i Søværnsudvalgets Betænkning. Jeg belyste nærmere i Fjor, hvorledes det var gaaet til, og jeg skal følgelig ikke komme tilbage dertil i Aar; men i Fjor vilde den højtærede Marineminister ikke vedkende sig, hvad jeg sagde, ikke saadan ganske. Jeg kan nu i Aar dokumentere, at det var, som jeg sagde i Fjor; thi der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget i Aar en Passus, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil oplæse: „Man forelagde Forslaget i den omarbejdede Form for en Kommission af højere Officerer i Flaaden og Teknikere ved Orlogsværftet med Anmodning til denne om at tage under Overvejelse, hvorvidt man vilde kunne godkende det af Ministeriet over for Udvalgsbetænkningen indtagne Standpunkt. Kommissionen sluttede sig i det væsentlige til det af Ministeriet udarbejdede Lovforslag.“ Det er her fastslaaet, at Ministeriet ikke sendte Udvalgsbetænkningen til en Kommission for saa bagefter at kritisere Arbejdet, men at det selv ændrede, hvad det ønskede, og jeg maa næsten sige, hvad det ikke ønskede, thi det var det meste af det, og saa gav Forslaget til en Kommission, som selvfølgelig havde den Mundkurv paa, at den ikke kunde udtale sig om alle de Punkter, som Ministeriet ikke havde nævnt i det Lovforslag, det havde udarbejdet. Derfor forekommer det mig, at den højtærede Minister egentlig har givet denne Kommission Karakteren af en fuldstændig Attrapkommission. Jeg har fremført dette til Belysning af den højeste Styrelse i Marinen, fordi jeg tror, at man deri kan se en meget væsentlig Grund til, at det Lovforslag, som ligger paa Tingets Bord paa tredje Aar, er saa lidet forandret, som det er. At der selvfølgelig er foretaget Forandringer, der ere gode og tiltalende og stemmende med, hvad Udvalget har anbefalet, er ganske vist, men det er kun mindre betydningsfulde Ting. Naar vi derfor nu atter have faaet Forslaget til Behandling i Aar, kan man naturligvis være fornøjet med disse Forandringer, men om det er muligt at tænke sig, at vi kunne komme